

1. Co je křesťanská sociální nauka, její předmět, prameny a východiska

Sociální nauka církve

- Je **integrální součástí evangelizační služby církve** (KSN 66)
- Věda o **mravním** a **právním** uspořádání společnosti.
- Vyvinula se koncem **19. století** při vzniku moderní průmyslové společnosti (KKC 2421)
 - Tehdy se objevovaly nová pojetí společnosti, státu a autority, nové formy práce a vlastnictví.
- Stále obnovované čtení „znamení času“.
- Katolická sociální nauka: **Dynamický celek závazných pravd o lidské společnosti.**

Předmět SNC

- Lidský život ve společnosti.
 - Na kvalitě lidského života závisí ochrana a rozvoj osob.
 - Ve společnosti jsou v sázce důstojnost a práva osoby i mír ve vztazích (KSN 81).

Metoda

- Princip „**vidět, soudit, jednat**“ (*Mater et Magistra*, 1961, č. 236)
 - původně od Josefa Cardijna
- Induktivní teologické čtení sociálních problémů.
- **Systematicko-teologický** přístup (encykliky Jana Pavla II.)
 - *Sollicitudo rei socialis* 41 – sociální učení není třetí cestou (mezi kapitalismem a socialismem)

Prameny SNC

- **Zjevení** – svobodné Boží sebezjevení
 - Písmo – (inspirace, kánon, výklad)
 - Tradice – vše co přispívá k svatému životu (DV 6)
 - Učitelství úřad církve (encykliky, exhortace, dokumenty, ...)
- **Přirozený zákon**
 - zdroj praktického rozumu, který vede všechny lidi k poznání pravdy a dobra.
 - Cicero (a Tomáš A) – **4 sklony**: zachování života, plození, mezilidské vztahy, hledání pravdy
 - NZ: **zlaté pravidlo** (Mt 7,12)
 - **konat dobro a vyhýbat se zlu**
- **Životní praxe**
 - v rodině, církvi, státě.

Východiska SNC

- Biblicky – **příkázání lásky k Bohu a k bližnímu** (Mt 22).
- Usiluje o naplňování základních **hodnot** (**aspektů mravního dobra**)
- *V životě společnosti vystihují různé aspekty mravního dobra hodnoty – pravda, láska, svoboda a spravedlnost (KSN 197).*
 - **pravda**
 - **láska**
 - **svoboda**
 - **spravedlnost**
- *Řídí se **zásadami**, které chápe jako výrazy celé pravdy o člověku poznávané rozumem a vírou. Plynou z příkázání lásky k Bohu a člověku. Jde o zásadu důstojnosti lidské osoby (personality) a z ní vycházející zásady společného dobra, subsidiarity a solidarity (KSN 160).*
 - **personalita** – zaměřenost na každého jednotlivého člověka
 - **společné dobro** – souhrn dobrých podmínek pro společný život
 - **subsidiarita** – společnosti vyššího řádu mají sloužit těm nižšího
 - **solidarita** – úsilí o dobro všech